

פרשת וירא

העלון לברכת והצלחת

משפחת זרגר

כל הברכות והישועות

© כל הזכויות שמורות

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

שומר מצוות!

מצוה שקרה לפני שלושים שנה, אברך צעיר עם חתונתו קיבל על עצמו בלי נדר, כי לא יפסיק מלימודו בזמנים שבהם קבע עתים לתורה. בטרם החלטה זו הוא קיבל את הסכמתה הנלבבת של רעייתו הטרייה לכך, ובמשך שבועות אחדים עמד מיודענו בקבלתו ללא קשיים מיוחדים. יום חמישי. השעה חמש אחר הצהריים. האברך הצעיר ישב בהיכל ישיבת מיר שבירושלים ושקד על תלמודו, כשלפתע נזכר: דגים! הדגים של שבת. היה זה תפקידו לקנות את הדגים ולהביאם לביתו. את כל השאר עשתה רעייתו בטוב טעם. דגים לשבת. מיודענו נע על מקומו בחוסר נוחות. חנות דגים שוקקת ממוקמת סמוך למקום לימודו. הוא זקוק למספר דקות בלבד כדי לרכוש את הדגים לכבוד שבת מלכתא, ומיד ישוב ללימוד. כן, לא, כן, לא, כן, לא!!! לא!!! "האברך סיים את סדר לימודו, כרגיל",

"כאשר יצא לביתו בשעת ערב מאוחרת, לכיוון שכונת גבעת שאול בירושלים. בכביש העולה לגבעת שאול, בצומת הכניסה לירושלים, הבחנתי ברוכל ערבי הניצב במקום ולמרגלותיו ארגז גדול עמוס בדגים טריים! לשמחתי הרבה, הדגים היו כשרים לאכילה, ורכשתי מידיו דג גדול ממדים.

סיפר האברך: "יותר משלושים שנה חלפו מאז, ומעולם לא נתקלתי ברוכל כל שהוא שעמד שם למכור דגים!... מעולם לא חקרתי אם אליהו הנביא היה זה. לדידי, די היה בכך שהקב"ה גילגל את רגליו של ערבי אלמוני היישר אל שכונתי, כשארגז דגים באמתחתו, לאחר ששמרתי על קביעות העיתים לתורה. את טעמו של הדג הזה לא אשכח כל ימי!..."

שומר מצווה לא ידע דבר רע!!!

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

Slack פעם לרבי זושא מאניפולי זצ"ל:

לשם מה צריך האדם לבוא אל הצדיק שיורה לו את הדרך אשר ילך בה?, וכי לא מספיק בזה שישב בביתו וילמד ספרי מוסר!?

והשיב רבי זושא: כשהאדם לומד בביתו מתוך ספר מוסר הוא תמיד יהנהג בראשו ובכל מידה שלומד עליה יאמר: "וואיי... זה בדיוק המידה שחבר שלי פגום בה..." וכך בכל מידה רעה משייך הוא אותה אל החברים הסובבים אותו... אך בעצמו אינו רואה שום חסרון. לכן צריך לבוא אל הצדיק שיראה לו חסרונותיו ואז כשיפתח הספר מוסר ימצא מיד את אשר שייך לו...

אמירת "בוקר טוב" או שלום עליכם "לבבי", עשויה לשפוך על פניו של הזולת נהרה של אור, ממש כאילו נטלת ממנו בכך יותר מאחד מששים של חליו.

מילי דביחותא

שני קבצנים נפגשו בבית תמחוי

קבצן ראשון: בעל-שמחה אני היום;

את בתי הבכירה שידכתי. קבצן שני: מזל טוב!

מי הוא החתן? קבצן ראשון: איציקל הקבצן.

קבצן שני: שידוך יפה. איציקל שלנו...

ומה נדוניה פסקת לו?

קבצן ראשון: ידע זה לפשוט עורי מעלי.

"בני-ברק וירושלים" נתתי לו: מעכשיו שלו הן

ואני אסור לחזור על הפתחים בשתיהן.

משל וממשל

פסם אחת היה כפרי שאירס את בתו לבחור בן תורה. שמע הכפרי על מנהג

שנותנים ש"ס לחתן, בירר היכן ניתן לקנות, ונסע לבני ברק, לקנות את הש"ס

ולשלחו אל החתן. אכן קנה ש"ס מפואר עבה מאוד. כשרצה לשלוח את הש"ס, נכנס לסניף הדואר, ניגש אל

הפקיד וקנה 'בול' **בשקל אחד**!. לקח האיש את הבול, הדביק על הקופסא, ורשם: "לכבוד החתן היקר רח'..."

ומסר את החבילה לפקיד ופנה ללכת. קורא לו הפקיד: "סליחה... רק רגע, תמתין בבקשה על מנת שאשקול את החבילה.

הפקיד שם את החבילה על המשקל וקובע: "אדוני אתה צריך להוסיף בולים!" "מדוע ולמה?! - שואל הכפרי. מסביר לו

הפקיד בסבלנות: "כי החבילה שלך כבדה ושוקלת הרבה... ואתה שמת **רק בול אחד** של שקל"..." אומר לו הכפרי בתמיהה:

"מה יש לך?! ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר! אתה טוען שהחבילה כבידה ויש להוסיף בולים?! "אכן כן!" - השיב הפקיד,

הכפרי התפרץ בצחוק: "חחחח... - אם נוסיף בולים החבילה תהיה יותר כבדה!"...

אומר הקב"ה, אתה רוצה שהכסף יגיע? תדביק בולים! - תן לעניים!

"כי בגלל הדבר הזה יברכך ד' אלוקיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך!" ומה אומר האדם?

עכשיו קשה, עכשיו החבילה כבידה ואם אני ייתן כסף לצדקה הרי החבילה תהיה יותר כבידה!..."

הבה לא נהיה כאותו כפרי נבער...

החומר מלקט מספרי ראשונים ואחרונים

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

אלה בפרשה

"ויגש אברהם... לדבר קשות, ולפיוס ולתפילה (רש"י) מידתו של אברהם היא אהבה וחסד. כיצד ייתכן אפוא שידבר קשות כלפי הקב"ה!?"

כשאומרים שמידתו של אברהם היא אהבה וחסד, אין הכוונה (רק) שהיה החסד בטבעו, אלא (בעיקר) שעבד את ה' במידת החסד, לקיים את רצון ה'. ואולם כשבא לידו עניין של הצלת נפשות, וכבר נשלחו המלאכים להפוך את סדום, לא הייתה ברירה אלא לתבוע מהקב"ה ולדבר עמו קשות, כדי לבטל את הגזרה – ונכנס תיכף בכל התוקף הדרוש באותה שעה, אף שהדבר בניגוד לטבעו. שכשבא לאדם עניין הנוגע להצלת נפשות, עליו להתעסק בזה בכל כוחו, ובכל האמצעים האפשריים, גם אם זה מנוגד לטבעו.

עולם האמת

כשה' חפץ חיים' התגורר בעיר סמילוביץ' בזמן מלחמת העולם הראשונה, מצבם של העניים היה בכי רע. הזדעזע ה'חפץ חיים' ועלה לדוכן לשאת דברים לפני התושבים. הוא דיבר אך שם לב שדבריו מתקבלים באדישות למרות שביקש לתרום בעין יפה. הוון... אז זעק מקירות ליבו: "מה אענה כשאקרא לעולם האמת?! הרי יישאלו אותי האם התושבים בעירך תמכו בעניים? אם אומר שתמכתם, זה יהיה שקר! ואם אומר שלא תמכתם, זה יהיה לשון הרע."

וכי אתם רוצים להכשילני בשקר או בלשון הרע?! - לפתע פרץ 'החפץ חיים' בבכי קורע לב. אף אחד מהנוכחים לא נשאר אדיש לנוכח דבריו היוצאים מין הלב ומיד פתחו כולם את ליבם ותרמו בעין יפה... באותה שעה אמר ה'חפץ חיים': "עכשיו אוכל לומר שהיהודים בעירי תורמים בעין יפה, בלי להוציא דבר שקר מפיו!"

הרב חיים ברלין ז"ל זכה ללמוד מהגאון מבריסק זצ"ל את אופן עשיית גורל הגר"א (זהו גורל הנעשה עם ספר תנ"ך, פותחים אותו באופן אקראי והפסוק הראשון שיוצא – יש לו משמעות ותשובה בצידו). פעם שאל את הגר"א: האם עשה כבר פעם גורל זה? והרב ענה: שעשה פעם אחת ועלה לו הפסוק "תמים תהיה עם ה' אלקיך..."

כלל חשוב בענין ברכות ותפילה, כדי שתחול על אדם ברכת ה', עליו להכין את עצמו לכך. ככל שיכין ויכשיר את עצמו, כן יגדל שפע הברכה לה יזכה.

מעשה שהיה

סופר על רבי מרדכי מנשכיז זצ"ל, שבא לפני יהודי ואמר: "רבי הושיעני!

חולה אנוש אני! פניתי כבר אל טובי הרופאים ואיש מהם לא מצא תרופה למחלתי.

הרופאים קבעו, שלמחלתי האנושה אין תרופה וכבר נואשו מחיי. אנא, רבי – בכה היהודי, יעזור לי למצוא עצה מה לעשות כדי שאתרפא ממחלתי?!... ענהו הרבי בשאלה: "ואצל הפרופסור מאניפולי כבר היית?! "לא שמעתי עליו מעולם", השיב החולה. "אם כך", הורה לו רבי מרדכי, "סע אל הפרופסור מאניפולי". "הוי, רב תודות לך רבי! נתת תקוה בלב" ויצא האיש מהרבי בשמחה, ובלב מלא תקווה עלה על המרכבה הנוסעת לאניפולי. ארוכה הייתה הדרך, אך האיש לא חש בזאת – כה נרגש ומאושר היה על שסוף סוף יגיע לרופא המומחה - הפרופסור מאניפולי, שעליו המליץ הרבי. רופא זה בוודאי יעלה ארוכה למחלתו האנושה. סוף סוף הגיעה העגלה אל העיירה אניפולי. בזריזות, שלא כדרך החולים, קפץ האיש מהעגלה ורץ אל האדם הראשון שנקרה בדרכו. "אמור לי", פנה אליו, "היכן שוכן ביתו של הפרופסור?" "הפרופסור?!"

נתן בו הלה מבט משתאה. "כן, את הפרופסור מאניפולי אני מחפש. ממרחקים באתי אל הפרופסור הנודע כדי שירפאני ממחלתי". "פרופסור? באניפולי?!... הרי בעיירה הקטנה שלנו אין אפילו רופא, ואתה מחפש כאן פרופסור נודע?! היהודי נבוך. הוא התבונן על סביבותיו כלא מאמין. הן הרבי אמר בפירוש: "סע אל הפרופסור מאניפולי?" פנה אפוא לאדם נוסף, והפעם שאל בקול מהסס: "אמור לי, בבקשה, האם מתגורר כאן פרופסור ביישוב אניפולי?" גם זה הגיב בתדהמה, "מימי לא שמעתי דבר מוזר יותר". עתה הבין החולה כי אמת השיבו לו. אך דבר אחד לא התברר לו עדיין: "ומה אתם עושים, תושבי אניפולי, כשפוגעת בכם מחלה? והרי אין כאן רופא?" השיבו לו בני שיחו בשאלה, "מה עושים אננו?" "פשוט מאוד: מתפללים לאבינו שבשמים, שישלח לנו רפואה שלמה!" עזב האיש את אניפולי העיירה הקטנה, שאפילו רופא אין בה. בפחי נפש עשה דרכו שוב אל רבי מרדכי. בפנים נפולות נכנס אל חדרו וסח לו את כל הקורות אותו. "אין באניפולי פרופסור ואפילו לא רופא פשוט", סיים את דבריו. "ומה עושים יהודי אניפולי כשתוקפת אותם מחלה?" – הקשה הרבי, "האם שאלת אותם?" "כן", השיב האיש, "שאלתי והם סיפרו לי, כיון שאין להם רופא הם שמים מבטחם בה' ומתפללים אליו שישלח להם רפואה שלמה". "אכן", קרא הרבי: "אל הרופא הזה מאניפולי שלחתי אותך. למען תלמד כי הרופא האמיתי נמצא קרוב ללבך" - כי קרוב אליך הדבר מאד! רק 'בפיך ובלבבך לעשותו..."

נמצא מפתח הישועות

אבות וננים "אהל פינחס"

ארון הממתקים

אתה יכול להיחזק שנתן-!!! לתרומות ופרטים: 052-7656075

אבות וננים "אהל פינחס"

בואו לזכות ולהיות שותפים בפעילות... רק 25 ש"ח לחודש

לתרומות ופרטים נא לפנות לגבאי בית הכנסת או בפלא: 052-7656075

זיווג הגון אביב בת שפרה זיווג הגון אוריה בת שפרה זיווג הגון ר' רפאל אלבז וב"ב זיווג הגון אסף עקיבא וב"ב זיווג הגון רונן בן רחמים זיווג הגון ר' רפאל אלבז וב"ב זיווג הגון אייל בן יונה